

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
М. WATHELET
представено на 30 май 2017 година¹

Дело C-649/15 P

**TV2/Danmark A/S
срещу**

Европейска комисия

„Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Обществена услуга по разпространение на радио- и телевизионни програми — Мерки, взети от датските органи за датския радио- и телевизионен оператор TV2/Danmark — Понятие за помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка — Решение Altmark“

1. С жалбата си TV2/Danmark A/S (наричано по-нататък „TV2 A/S“) иска частична отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз TV2/Danmark/Комисия², с което същият, от една страна, отменя Решение 2011/839/ЕС на Комисията³ в частта, в която Европейската комисия приема, че приходите от реклама за 1995 г. и 1996 г., платени на TV2/Danmark чрез фонд TV2, са държавни помощи, и от друга страна, отхвърля жалбата му в останалата ѝ част (TV2 A/S е датско акционерно дружество за разпространение на радио- и телевизионни програми, което е създадено, за да замени самостоятелното държавно предприятие TV2/Danmark, с действие в счетоводен и данъчен план, считано от 1 януари 2003 г., наричано по-нататък „TV2“). Това дело е свързано с дела C-656/15 P и C-657/15 P, които също са образувани по жалби срещу обжалваното съдебно решение и по които представям заключение също на днешна дата. Сходно е и с делото, по което неотдавна, на 8 март 2017 г., е постановено решение Viasat Broadcasting UK/Комисия (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Фактическа обстановка

2. Доколкото фактите в основата на това дело са идентични с тези по дело C-656/15 P, препращам към точки 2—15 от заключението ми по посоченото дело, което също представям на днешна дата.

II. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

3. По същите съображения препращам към точки 16—19 от заключението ми по дело C-656/15 P.

¹ Език на оригиналния текст: френски.

² Решение от 24 септември 2015 г. (T-674/11, EU:T:2015:684, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“).

³ Решение от 20 април 2011 година относно мерките, приведени в действие от Дания (C 2/03) за TV2/Danmark (ОВ L 340, 2011 г., стр. 1, наричано по-нататък „спорното решение“).

III. По жалбата пред Съда

4. В подкрепа на жалбата си пред Съда TV2 A/S изтъква две основания, от една страна, относно тълкуването и прилагането на четвъртото условие, изведено от Съда в неговото решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, наричано по-нататък решение „Altmark“, EU:C:2003:415, а във връзка с тези условия — „условията Altmark“), и от друга страна, относно квалифицирането на приходите от лицензионната такса, превеждана от TV2 на неговите регионални станции.

5. Съгласно член 76, параграф 2 от Процедурния правилник Съдът е преценил, че разполага с достатъчно данни след писмената фаза на производството и че поради това не е необходимо провеждането на съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

1. По първото основание (четвъртото условие Altmark)

1. Обобщение на доводите на страните

6. TV2 A/S поддържа, че като е отхвърлил главното искане в жалбата му въз основа на неправилно тълкуване и прилагане на четвъртото условие Altmark, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

7. TV2 A/S счита по-специално, че предвид особеното естество на задачата на TV2 за предоставяне на обществена услуга и прилагането с обратно действие на условията Altmark, Общият съд не е трябвало да тълкува и прилага строго буквално четвъртото условие Altmark, а е следвало да се ограничи до проверка дали в случая е постигната неговата цел.

8. Всъщност според TV2 A/S извършеното от Общия съд прилагане е невъзможно, тъй като секторът на дейност на TV2 няма конкурентно и пазарно измерение и следователно не съществува „референтно предприятие“, с което би могло да бъде направено сравнението, изисквано въз основа на това условие.

9. При това положение TV2 A/S смята, че Общият съд е трябвало да приложи четвъртото условие Altmark с оглед на неговата цел⁴ и да констатира, че предвид одита на счетоводните отчети на TV2, извършен от Rigsrevisionen (Сметна палата, Дания), тази цел е постигната и че поради това посоченото условие е изпълнено.

10. TV2 A/S добавя, че тезата му се потвърждава от обстоятелството, че в случая условията Altmark са приложени с обратно действие, както и от произтичащото от това засягане на правната сигурност.

11. Кралство Дания споделя доводите, изтъкнати TV2 A/S в подкрепа на жалбата му пред Съда.

12. Комисията и Viasat Broadcasting UK Ltd (наричано по-нататък „Viasat“) оспорват допустимостта на това основание на TV2 A/S и считат, че то е във всички случаи необосновано.

13. В писмената си реплика TV2 A/S оспорва доводите на Комисията и Viasat срещу допустимостта на това основание, като по същество поддържа, че тези доводи повдигат правни въпроси.

⁴ Според TV2 A/S за изпълнението на четвъртото условие Altmark е достатъчно по същество компенсацията за предоставянето на обществена услуга да бъде използвана ефективно, за да бъде изпълнена задачата по предоставянето на обществената услуга по възможно най-добрия начин на възможно най-ниската стойност.

14. В писмената си дуплика Кралство Дания поддържа, че въпросът за начина, по който трябва да се тълкува и прилага четвъртото условие *Altmark*, е правен въпрос и съображенията на Общия съд по този въпрос представляват правни съображения, които могат да бъдат предмет на контрол от Съда в производството по обжалване пред него.

2. Анализ

1) По допустимостта

15. Съгласен съм с Комисията и с Viasat, че целта на изтъкнатите от TV2 A/S доводи е да се постигне като резултат нова преценка от Съда на установените от Общия съд факти. Действително TV2 A/S не изтъква нито един самостоятелен довод за допуснати от Общия съд грешки при прилагане на правото. Макар да са налице няколко довода по правни въпроси, последните са неразривно свързани с оплакването на TV2 A/S за неправилно тълкуване на датското право от Общия съд, което също е правен въпрос⁵.

16. Нещо повече, TV2 A/S не сочи явно изопачаване на фактите от Общия съд. Впрочем в този случай TV2 A/S би следвало да докаже, че ако Общият съд не е изопачил фактите (*quod non*), изходът на спора би бил различен, което TV2 A/S също не е доказало.

17. От друга страна, както отбелязва Viasat жалбата пред Съда съдържа само общи оплаквания срещу обжалваното съдебно решение. Освен това жалбата, подадена от TV2 A/S пред Съда, не представя нови доводи, а се състои по-скоро главно в препращане към вече изложените пред Общия съд доводи, които последният е разгледал внимателно, преди да ги отхвърли.

18. Ще разгледам по-подробно още няколко въпроса.

1) По прилагането на четвъртото условие *Altmark* с оглед на целта му

19. Общият съд е постановил в обжалваното съдебно решение (т. 70), че „не може да се приеме, че секторът на разпространение на радио- и телевизионни програми няма конкурентно и пазарно измерение“, което TV2 A/S оспорва и дори поддържа, че не е възможно да се намери референтно предприятие, с което да се сравнят разходите, произтичащи от извършваната от него обществена услуга, което водело до неприлагането на четвъртото условие *Altmark* съгласно текста му.

20. В самото начало следва да се отбележи, че въпросът дали съществува средно предприятие, което е добре управлявано и подходящо оборудвано и с което да могат да се сравнят разходите на TV2, е въпрос относно фактите по делото и в това си качество той не подлежи на контрол от Съда, тъй като изобщо не е изтъкнато изопачаване на доказателствата и в доводите си TV2 A/S не се е позовало на грешка при прилагане на правото.

⁵ Фактът, че доводите на TV2 A/S почиват основно на неговите изявления и обяснения относно фактите по делото, проличава особено ясно в точки 27—48, 54—62 и 85—111 от жалбата пред Съда. Относно доводите на TV2 A/S, основаващи се на датското право, вж. и точка 68 от настоящото заключение.

21. Следва да се добави, че в точки 51—73 от обжалваното съдебно решение Общият съд внимателно е разгледал доводите на TV2 A/S, за да отхвърли с подробни мотиви тезата, че по такова дело четвъртото условие Altmark е трябвало да бъде предмет на адаптирано приложение, като е посочил изрично в точка 119 от обжалваното съдебно решение, че е било възможно да се намери средно предприятие, което е добре управлявано и подходящо оборудвано и с което да могат да се сравнят разходите на TV2, и е отхвърлил доводите на TV2 A/S, че не било възможно да се намери подобно предприятие.

22. Впрочем TV2 A/S не оспорва тези въпроси в жалбата си пред Съда, но възпроизвежда твърдението за невъзможност да се направи сравнение с други търговски предприятия.

2) По недостатъчния контрол от Сметната палата

23. TV2 A/S твърди и че Общият съд е трябвало да констатира, че постоянният контрол, упражняван от Сметната палата, за да се провери дали TV2 е добре управлявано в икономически план предприятие, бил недостатъчен за гарантиране на спазването на основната цел на четвъртото условие Altmark.

24. При все това след анализ на представените в случая доказателства, изложени в спорното решение и предоставени на Общия съд в хода на производството, Общият съд е стигнал до извода, че „[в]ъв всички случаи“ доводите, изтъкнати от жалбоподателя относно контрола a posteriori на TV2, „няма да издържат [...] по-подробен анализ“.

25. При това положение, както отбелязва Комисията, дори да се приеме, че не е следвало да се прилага четвъртото условие Altmark съгласно текста му в случая, а че е трябвало да се тълкува разпоредбата, основана на целта му, при всички положения този въпрос се отнася до фактите по делото и на това основание не подлежи на контрол от Съда.

26. Следва да се отбележи, че и в това отношение TV2 A/S не се е позовало на изопачаване от Общия съд на доказателствата, съдържащи се в преписката, нито е уточнило кои доказателства евентуално са изопачени от Общия съд, нито Впрочем е доказало наличието на грешки при разглеждането от Общия съд, които да могат да го доведат до изопачаване на съдържащите се в преписката доказателства.

3) Дори да са налице правни доводи, те във всички случаи са неотносими

27. В подкрепа на искането си пред Общия съд за отмяна на спорното решение TV2 A/S се е позовало на грешка при прилагане на правото от Комисията (доколкото в рамките на четвъртото условие Altmark била използвала погрешна правна квалификация) и на грешки на Комисията при установяване на фактите по делото.

28. Отхвърлянето от Общия съд на изтъкнатите от жалбоподателя основания е извършено на два „етапа“. Първо Общият съд е посочил, че Комисията е приложила правилния правен критерий (а именно пълното прилагане на четвъртото условие Altmark). След това той е проверил дали изходът на спора щеше да бъде различен, ако жалбоподателят е бил прав относно приложимия правен критерий (а именно прилагане на четвъртото условие Altmark, основано на целта му). При самостоятелната си преценка на фактите Общият съд е приел, че изходът на спора щеше да бъде същият, ако беше приложил твърдения от жалбоподателя правен критерий⁶.

⁶ Точка 70 от обжалваното съдебно решение по въпроса дали секторът на разпространение на радио- и телевизионни програми има конкурентно и търговско измерение, точка 119 по въпроса дали е възможно да се намери средно предприятие, с което да могат да се сравнят разходите на TV2, и точки 132—148 по въпроса дали е достатъчен контролът a posteriori на TV2 от Сметната палата.

29. Както отбелязва Комисията, след като Общият съд е разгледал тези два етапа в рамките на основанията, повдигнати от жалбоподателя в първоинстанционното производство, жалбата на TV2 A/S пред Съда може да бъде уважена само ако последното докаже, че е налице както явно изопачаване на фактите, така и грешка при прилагане на правото относно избора на приложимия правен критерий.

30. След като TV2 A/S не е изтъкнало явно изопачаване на фактите, Съдът не следва да разглежда въпроса дали е налице грешка при прилагане на правото.

31. Всъщност двата чисто фактически въпроса и „правните“ доводи, изложени от TV2 A/S — съгласно които в конкретния случай липсата на референтно предприятие, извършващо дейност при нормални пазарни условия, и на търговско измерение на обществената услуга по разпространение на радио- и телевизионни програми трябвало да доведе до телеологично тълкуване на четвъртото условие Altmark — почиват на схващането, че Съдът ще направи фактически констатации, различни от тези на Общия съд, което е неправилно.

32. Освен това в точки 132—148 от обжалваното съдебно решение Общият съд се е произнесъл и с оглед на изчерпателност е стигнал до извода, че в случай като настоящия четвъртото условие Altmark е трябвало да се приложи по същество или не толкова стриктно, тъй като изходът от спора би бил идентичен.

33. При тези обстоятелства считам, че доводът на TV2 A/S следва да се отхвърли като неотносим.

34. Ще разгледам по същество доводите на TV2 A/S единствено за изчерпателност.

2) По същество

1) По прилагането на четвъртото условие Altmark с оглед на целта му

i) Четвъртото условие е изцяло приложимо

35. Относно прилагането и тълкуването на четвъртото условие Altmark не смятам, че Общият съд може да бъде упрекнат, че е нарушил принципа на правната сигурност, като е приел, че това условие се прилага изцяло и че го е приложил с обратно действие.

36. От една страна, е ясно, че четирите условия Altmark са кумулативни, и от друга страна, предвид обстоятелството, че става въпрос за принципно съдебно решение — в което Съдът е дефинирал поредица от условия с общо приложение — не е уместно да се изменя обхватът на предвидените условия, които обхващат специфично положение, а именно положението, при което предприятията, получаващи помощ за изпълнението на задължението им за предоставяне на обществена услуга, „в действителност не получават финансово предимство и следователно посочената мярка не ги поставя в по-благоприятно конкурентно положение спрямо конкурентните предприятия“⁷.

⁷ Точка 87 от решението Altmark.

37. Както отбелязва Комисията, тъй като понятието „държавна помощ“ има обективно естество, то не може да се тълкува различно в зависимост от сектора, за който се отнася дадено дело. Следователно разбирането, което може да е желателно да се покаже спрямо секторите със специфични характеристики, не е приемливо, когато става въпрос за преценка за наличието на държавна помощ (което представлява обективна преценка), но може да намери проявление, когато се преценява съвместимостта на държавната помощ с вътрешния пазар⁸.

38. Всъщност целта на условията Altmark е да се определи цената, която би била поискана на общ пазар (пазарна цена) за предоставянето на съответната обществена услуга, за да се определи дали тази услуга би могла да бъде предложена (при най-добри условия без държавна намеса).

ii) Прилагането ratione temporis на условията Altmark

39. TV2 A/S оспорва прилагането с обратен ефект на тези условия.

40. Достатъчно е да се припомни практиката на Съда⁹, цитирана в точка 79 от обжалваното съдебно решение, съгласно която „постановеното в производство по преюдициално запитване решение има не конститутивно, а чисто декларативно действие, вследствие на което то произвежда действие от датата на влизане в сила на тълкуваната норма“.

41. Впрочем в същата точка от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е отбелязал, че Съдът не е решил да ограничи във времето последиците от решението си Altmark.

42. Всъщност доводите на TV2 A/S, изглежда, са свързани главно с финансовите последици за TV2 от квалифицирането на разглежданите мерки като „държавна помощ“ в съответствие с условията Altmark, докато тези мерки са приети много преди постановяването на това решение.

43. Впрочем Общият съд отхвърля и възможността тези евентуални финансови последици да позволят на TV2 A/S да поиска да не се прилагат посочените условия въз основа на правната сигурност¹⁰.

iii) По сравнението със средно или референтно предприятие

44. Както отбелязва Viasat, дори да е трябвало да се установи, че в случая не е било възможно конкретно сравнение с друго предприятие и че са направени всички релевантни опити в това отношение — което е оспорено в обжалваното съдебно решение (т. 119) — следва да се има предвид, че Кралство Дания е могло да проведе обществена поръчка, тъй като решение Altmark предоставя две разрешения, за да се изпълни поставеното от него четвърто условие, а именно изборът на оператор вследствие на процедура за възлагане на обществена поръчка или ограничаване на компенсацията за предоставянето на обществена услуга до разходите, понесени от средно предприятие, което е добре управлявано, за изпълнението на обществената услуга.

45. От точки 116 и 117 от обжалваното съдебно решение е видно, че за да се приеме, че четвъртото условие Altmark е изпълнено, не е достатъчно да се докаже, че самият получател е добре управлявано и подходящо оборудвано предприятие (доводът на TV2 A/S). Това не води до отпадане на необходимостта да се намери референтно предприятие.

⁸ Това следва и от текста на протокола от Амстердам, в който е възпроизведена разпоредбата на член 106, параграф 2, ДФЕС.

⁹ Решение от 8 септември 2011 г., Q-Beef и Bosschaert, C-89/10 и C-96/10, EU:C:2011:555, т. 48 и цитираната съдебна практика).

¹⁰ Точки 81 и 82 от обжалваното съдебно решение.

46. Във всички случаи доводът на TV2 A/S, че е възможно да се изпълни четвъртото условие Altmark в конкретния случай, в който не може да се идентифицира референтно предприятие, е неотносим, тъй като Общият съд вече е направил извод в точка 119 от обжалваното съдебно решение, че е възможно да се намери референтно предприятие, с което да се сравнят разходите на TV2.

47. В точки 52 и 53 от жалбата си пред Съда TV2 A/S се позовава на решения ВУРА и др./Комисия¹¹ и СВИ/Комисия¹² с твърдението, че според обстоятелствата може да бъде необходимо да се приеме четвъртото условие Altmark — въз основа на преследваните цели.

48. Достатъчно е обаче да се отбележи, че тази теза вече е била разгледана внимателно от Общия съд, преди да бъде отхвърлена (т. 57—63 и 68—70 от обжалваното съдебно решение), което TV2 A/S не е посочило в жалбата си пред Съда.

49. Както е изложено в обжалваното съдебно решение (т. 57 и 58), обстоятелствата са били много различни по делото, по което е постановено решение от 12 февруари 2008 г., ВУРА и др./Комисия (Т-289/03, ЕУ:Т:2008:29), и изобщо не могат да бъдат сравнявани с тези по настоящия случай. Впрочем TV2 A/S не взема отношение по отхвърлянето от Общия съд на посочените доводи в това отношение.

50. Що се отнася до решението СВИ, достатъчно е да се отбележи, че по това дело не е ставало въпрос да се даде възможност за адаптирано прилагане на условието Altmark. Следователно изводите на Общия съд, че е ставало въпрос за много специфичен сектор на дейност, а именно болничния сектор, който невинаги се отличава с подобно конкурентно и пазарно измерение, не са имали отражение върху преценката по въпроса дали е изпълнено четвъртото условие¹³.

51. Във всички случаи мисля (подобно на Комисията), че е безспорно, че секторът на разпространение на радио- и телевизионни програми като обществена услуга има конкурентно и пазарно измерение, което Впрочем Общият съд е констатирал при суверенната си преценка на фактите по делото.

2) По довода, основаващ се на извършения от Сметната палата контрол

52. Както отбелязва Viasat, основанията и исканията на TV2 A/S трябва а priori да се разбират като предполагащи, че в случая не е изпълнено четвъртото условие Altmark, взето буквално, и че следователно не е бил направен анализ на разходите, които би направило едно добре управлявано средно предприятие при изпълнение на задълженията си за обществена услуга.

53. Следователно преценката за извършения от Сметната палата контрол би била релевантна по принцип само ако Съдът констатира (което според мен би било неправилно), че в случая с TV2 четвъртото условие Altmark е трябвало да бъде предмет на адаптирано прилагане в смисъла, посочван от TV2 A/S.

54. Мисля, че в случая Общият съд е приложил правилно четвъртото условие Altmark, като е изискал сравнение на разходите на TV2 с тези, които би понесло добре управлявано и подходящо оборудвано предприятие.

11 Решение от 12 февруари 2008 г., ВУРА и др./Комисия (Т-289/03, ЕУ:Т:2008:29).

12 Решение от 7 ноември 2012 г., СВИ/Комисия (Т-137/10, ЕУ:Т:2012:584, наричано по-нататък „решението СВИ“, ЕУ:Т:2012:584).

13 Решение СВИ, точки 35 и 36 (вж. и т. 289 и сл.).

55. В по-малко вероятния случай обаче, при който Съдът би приел, че не е следвало да се прилага четвъртото условие Altmark съгласно текста му в случая, а че е трябвало да се тълкува разпоредбата, основана на целта му, е безспорно, че след анализ на представените в случая доказателства, изложени в спорното решение и предоставени на Общия съд в хода на производството, Общият съд е стигнал до извода, че „[в]ъв всички случаи“ доводите, изтъкнати от жалбоподателя относно контрола a posteriori на TV2 „няма да издържат [...] по-подробен анализ“¹⁴.

56. От всичко изложено по-горе следва, че първото основание трябва да се отхвърли като недопустимо и във всички случаи като необосновано.

2. По второто основание (приходите за регионалните станции)

1. Обобщение на доводите на страните

57. С второто си основание TV2 A/S поддържа, че доколкото Общият съд е разгледал по същество и е отхвърлил второто му искане, направено при условията на евентуалност, въпреки че между TV2 A/S и Комисията не е имало спор относно квалифицирането на приходите от лицензионната такса, превеждана от TV2 на неговите регионални станции, Общият съд се е произнесъл ultra petita, превишил е границите на своя контрол за законосъобразност и е нарушил принципа на състезателност.

58. От друга страна, TV2 A/S твърди, че преценката по същество на Общия съд се основава на явно неправилно тълкуване на датското право.

59. В частност TV2 A/S поддържа, че от това право изобщо не следва, че TV2 е трябвало да плаща възнаграждение на регионалните си станции за предоставянето на излъчваните от TV2 регионални програми или че превеждането в полза на тези станции на приходите от лицензионната такса представлява задължение за заплащане на възнаграждение, което самото TV2 е поело спрямо посочените станции срещу предоставянето на тези програми.

60. Кралство Дания споделя доводите, изтъкнати TV2 A/S в подкрепа на жалбата му пред Съда.

61. Комисията и Viasat оспорват допустимостта на това основание на TV2 A/S и считат, че то е във всички случаи необосновано.

62. Комисията уточнява по-специално, че ако Съдът не го отхвърли като недопустимо, той би трябвало да приеме, че доколкото в производството пред Общия съд TV2 A/S е изразило несъгласието си с Комисията по факта, че искането за отмяна на спорното решение, в частта му, в която се квалифицира като „държавна помощ“ превеждането от TV2 в полза на регионалните му станции на приходите от лицензионната такса, трябвало да бъде отхвърлено като безпредметно, Общият съд трябвало да констатира, че това искане вече не било насочено към отмяната на спорното решение в тази му част, и да обяви, че то е недопустимо.

63. В този контекст Комисията добавя, че макар да е очевидно, че посочените приходи представляват държавни помощи, от самото спорно решение не следва, че Комисията е възнамерявала да се произнесе по този въпрос (дали приходите от лицензионната такса, запазвани от TV2 за регионалните му станции, представлявали държавни помощи).

¹⁴ Точка 132 от обжалваното съдебно решение. Разглеждането от Общия съд на доводите на TV2 A/S, потвърждаващо, че четвъртото условие Altmark е изпълнено „по същество“, се съдържа, в точки 133—148 от обжалваното съдебно решение.

2. Анализ

1) По допустимостта

64. TV2 A/S изтъква явно неправилно тълкуване от Общия съд на датското право („[к]онстатациите, на които почива направеният извод, не могат да бъдат изведени от преписката и са в явно противоречие с датското право“ в точка 84 от жалбата пред Съда).

65. Тълкуването на националното право обаче е фактически въпрос, който не подлежи на контрол от Съда.

66. Освен това не е налице явно изопачаване на фактите по делото пред Общия съд, каквото впрочем не е изтъкнато от TV2 A/S.

67. Както отбелязва Комисията фактите по случая са безспорно от много сложно естество. Това се отнася по-специално за датското законодателството в съответната област, което не е улеснило задачата на Общия съд.

68. Това обаче с нищо не променя факта, че TV2 A/S не е уточнило кои доказателства евентуално са изопачени от Общия съд, нито впрочем е доказало наличието на грешки при разглеждането от Общия съд, които да могат да го доведат до изопачаване на съдържанията се в преписката доказателства. Вместо това то използва посочените доводи като претекст за извършването на ново по-подробно разглеждане на датското право в производството по обжалване пред Съда (вж. т. 85—111 от жалбата пред Съда) и за оспорване на преценката от Общия съд на доказателствата, които съставляват релевантните разпоредби на това право, въпреки че тези доказателства вече са анализирани задълбочено в обжалваното съдебно решение.

69. TV2 A/S цитира решения от 18 юли 2007 г., *Industrias Químicas del Vallés SA* (C-326/05 P, EU:C:2007:443, т. 57—60) и от 3 април 2014 г., *Франция/Комисия* (C-559/12 P, EU:C:2014:217, т. 78—81), като поддържа, че твърдяното от него явно неправилно тълкуване на датското право подлежи в пълна степен на контрол от Съда.

70. При все това с доводите си и с новото разглеждане на датското право в жалбата пред Съда TV2 A/S в действителност просто оспорва — какъвто е случаят по делото, по което е постановено решение от 3 април 2014 г., *Франция/Комисия* (C-559/12 P, EU:C:2014:217) — преценката от Общия съд на доказателствата, които съставляват релевантните разпоредби на датското право, въпрос, който вече е анализиран задълбочено в обжалваното съдебно решение (т. 166—173).

71. Ето защо смятам, че второто основание е недопустимо.

72. Поради това ще разгледам по същество доводите на TV2 A/S единствено за изчерпателност.

2) По същество

73. TV2 A/S твърди, че Общият съд се е отклонил от общите принципи на процесуалното право, като в точки 152—157 от обжалваното съдебно решение (в тази част се разглежда по същество и се отхвърля второто искане, което TV2 A/S е повдигнало пред Общия съд при условията на евентуалност) е направил едно встъпително тълкуване на спорното решение (според TV2 A/S Общият съд не трябвало да констатира, че TV2 носи самостоятелно задължение за плащане по отношение на регионалните си станции).

74. Както отбелязва Viasat, обстоятелството, че между Комисията и TV2 A/S е имало съгласие пред Общия съд по тълкуването на спорното решение, не е пречка последният да тълкува свободно това решение по дело, по което то е оспорено.

75. Всъщност съдът на Съюза трябва да преценява съответния акт с оглед на мотивите му, като Комисията не може да ги изменя в хода на производството.

76. Например съгласно постоянната съдебна практика „задължението да се мотивира индивидуално решение има за цел да позволи на Съда [или на Общия съд] да упражни контрол за законосъобразността на решението и да осигури на заинтересованото лице достатъчно указания, за да установи дали решението е обосновано или страда евентуално от порок, който позволява да се оспори валидността му [...]. Следователно мотивите трябва по принцип да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с неблагоприятното за него решение. Липсата на мотиви не може да бъде поправена с факта, че заинтересованото лице научава мотивите на решението в хода на производството пред Съда [или Общия съд]¹⁵.

77. Ето защо мисля, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е тълкувал съображение 194 от спорното решение, макар в хода на производството TV2 A/S и Комисията да са постигнали съгласие по начина на тълкуване на този акт, предвид факта че TV2 A/S не е поискало да оттегли искането си, свързано с това тълкуване (вж. обжалваното съдебно решение т. 154 и 157).

78. В точка 168 от обжалваното съдебно решение¹⁶ Общият съд е приел въз основа на фактите, съдържащи се в спорното решение и в преписката, че не може да се смята, че TV2 действа като обикновен „разплащателен орган“ по отношение на регионалните си станции (т. 166), а че трябва по-скоро да се счита, че то носи самостоятелно задължение за плащане по отношение на посочените станции (т. 167).

79. Освен това преценката от Общия съд на фактите по делото е видна от точки 169—173 от обжалваното съдебно решение, в които той разглежда датското законодателство въз основа на своя извод.

80. Нещо повече, дори Комисията (при това въпреки доводите ѝ в т. 62 и 63 от настоящото заключение) приема, че съображенията, които Общият съд е извел от тълкуването на спорното решение, са юридически правилни¹⁷.

81. Във всички случаи въпросът дали TV2 носи самостоятелно задължение за плащане по отношение на регионалните си станции, е въпрос, който се отнася до фактите по делото и на това основание не подлежи на контрол от Съда.

82. Следователно второто основание трябва да се отхвърли като недопустимо и във всички случаи като необосновано. Ето защо жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

15 Решение от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 462 и 463).

16 „Нито един от доводите на жалбоподателя обаче не позволява да се заключи, че в случая е налице именно посочената в точка 166 по-горе хипотеза. Напротив, фактите, така както са изложени в обжалваното решение и в преписката по делото и не са оспорени от жалбоподателя, позволяват да се заключи, че по-скоро посочената в точка 167 по-горе хипотеза е тази, която съответства на действителността“.

17 Всъщност, доколкото получените от TV2 приходи са изчислени, за да му се предостави компенсация за управлението на обществената услуга, за която отговаря, TV2 е получател на помощта, чието наличие е установено (тъй като са изпълнени четирите условия Altmark).

3. По замяната на мотиви

83. Комисията поддържа че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че в случая е изпълнено второто условие Altmark и приканва Съда да замени мотивите в това отношение.

84. Мисля, че доколкото това искане не се съдържа нито в жалбата ѝ срещу обжалваното съдебно решение (вж. заключението ми по дело C-656/15 P с днешна дата)¹⁸, нито в насрещна жалба, а в писмения ѝ отговор по жалбата на TV2 A/S пред Съда и след като това искане не е насочено към уважаване или отхвърляне, изцяло или частично, на жалбата пред Съда (член 174 от Процедурния правилник на Съда), Комисията не може да разширява предмета на настоящата жалба, който не се отнася до тези съображения. Искането ѝ следва да се отхвърли като недопустимо.

85. Освен това, както признава и самата Комисия, доколкото условията Altmark са кумулативни, интерес от подобно искане за замяна на мотиви би бил налице само ако бъде уважено първото основание на TV2 A/S за обжалване, отнасящо се до прилагането на четвъртото условие Altmark, а случаят не е такъв. Следователно посоченото искане трябва да се счита във всички случаи за неотнормено.

IV. По съдебните разноски

86. По силата на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията и Viasat са направили искане за осъждането на TV2 и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните им разноски.

87. Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Кралство Дания, като встъпила страна пред Общия съд, понася направените от него съдебни разноски.

V. Заключение

88. Предвид изложените по-горе съображения предлагам на Съда да отхвърли жалбата и да осъди TV2/Danmark A/S да заплати съдебните разноски на Европейската комисия и на Viasat Broadcasting UK Ltd. Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски.

¹⁸ Комисията не е оспорила съображенията на Общия съд по второто условие Altmark.